

direction, men jeg troer derimod, at det Bæsentlige, som der her tilsigtes, kunde opnaaes derved, at der blev udtalt, hvad jeg kunde finde billigt og naturligt, at Skolecommissiionen maatte være forpligtet til at meddele Sogneraadet Underretning om, naar nogen Sag var bragt til Forhandling mellem den og Skoledirectionen, saaledes at der, naar et Spørgsmaal vedrørende Skolevæsenet var bragt paa Bane mellem Skolecommissiionen og Skoledirectionen, samtidig dermed maatte gives vedkommende Sogneraad Underretning om, at noget Saadant havde fundet Sted, men selvfølgelig maa der altid kunne finde en Afgjørelse Sted. Videre vil jeg idetmindste ikke kunne gaae. Hvad endelig det sidste Punkt angaaer, da vil jeg heller ikke have Noget imod bestemt at udtale, at Circulairt selvfølgelig maa forstaaes saaledes, at overalt, hvor Skolecommissiionens Beslutning skulde tages eller Erklæring indhentes, dette da maatte skee fra den samlede Commissiion, saaledes at Formanden ikke kunde træde istedetfor denne. Disse ere de Punkter, som jeg i Virkeligheden mener, at der maaskee kunde være Anledning til supplerende at fremkomme med og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig naturligere at det skee i Form af et Tillæg til det tidligere Circulair, som vel at mærke ikke er et Circulair, der er fremkommet fra Cultusministeriet alene, men hvad jeg allerede engang har oplyst, er et Circulair, som er fremkommet efter meget alvorlige og i lang Tid varende Forhandlinger mellem Cultusministeriet og det andet Ministerium, som har at varetage de communale Interesser, Indenrigsministeriet, og navnlig den Indenrigsminister, der havde gennemført selve Loven af 6te Juli 1867. Jeg siger altsaa, at der efter min Anskuelse kan være nogen Grund til supplerende at komme med saadanne nærmere Bestemmelser til Circulairt, men derimod kan jeg ikke nægte, at jeg virkelig troer, at det vil findes mindre hensigtsmæssigt at gøre dem til Gjenstand for et Lovforslag og navnlig et Lovforslag, som i Virkeligheden efter min Overbeviisning vil komme til at stille sig paa et noget andet Standpunkt end det, selve Loven af 6te Juli

1867 har indtaget i denne Retning, hvor man ganske vist fra mange Sider var misfornøiet med den nuværende Tilstand, men til Syvende og Sidst var enig om, at, naar der skulde tilveiebringes en saadan Forandring, vilde det være af en saa alvorlig og gennemgribende Bessaffenhed, at det var naturligt at blive dermed, indtil en passende Leilighed blev givet.

J. M. Hansen: Den høitærede Cultusminister bragte i Begyndelsen af sit Foredrag Noget af det i Grindring, der var forefaldet ved min Forespørgsel i forrige Sessio angaaende den her omhandlede Sag, og han meente, at jeg ikke nøagtig havde refereret, hvad han da havde erklæret. Jeg har anført, at den ærede nuværende Cultusminister dengang nægtede at udstede et nyt Circulair, som skulde tilkjendegive alle Vedkommende, hvilken Magtfuldkommenhed og hvilket Omraade der tilkom Skolecommissiionerne i Landet, og det gjorde han ogsaa ganske bestemt. De Ord, han idag har oplæst af, hvad han dengang fremførte, vise, at jeg har fuldkommen Ret, thi det, han oplæste, gik ud paa noget ganske Andet end paa Udstedelsen af et Circulair. Det gik nemlig ud paa, at han, forsaavidt det skulde vise sig, at man paa et eller andet Sted gik videre i Fortolkningen af nogle af de Bestemmelser, Circulairt indeholder, end det kunde antages at være Ministeriets Mening, eller at man havde misforstaaet Circulairt i et eller andet ganske enkelt Tilfælde, vilde være villig til at tilkjendegive Vedkommende, at det var en Misforstaaelse, og at man ikke burde opfatte Circulairt saaledes; men dette er noget ganske Andet end at udstede et nyt Circulair. Den ærede Minister har heller ikke udstedt noget saadant, hvilket viser, at hans Gjæringer og Ord staae i fuld Samklang med hinanden. — Naar jeg har udtalt, at dersom Circulairts Bestemmelser i det Hele bleve staaende, vilde Sogneraadets Indflydelse paa Skolevæsenet blive saa godt som ingen, troer jeg at være fuldkommen berettiget til at udtale dette. Circulairt siger nemlig, at Skolecommissiionerne, „foruden at udøve det dem efter Loven tilkommende nær-